

P. BUZOGÁNY ÁRPÁD

NYULAK BÁTORSÁGA

Figyelmetlen volt a farkas. A csalétekül elhelyezett húsdarabot szagolgatta, és belelépett a csapdába, amit a vadász az avarba rejtett el. A vas rácsattant mellső lábára, és bárhogyan rángatta, nem tudott szabadulni.

Próbálkozott így is, meg úgy is, ám minden mozdulat fájdalmat okozott. Tehetetlenségében üvöltött – visszhangzott az erdő.

Eltelt egy nap, aztán még egy, és a farkas fáradtan, elgyengülve feküdt a földön. Rájött, hogy a mozdulatlanság hasznára van, megsebzett lába nem fáj annyira.

Varjak, szarkák lepték el a környező fák ágait.

– Kimúlt a farkas! – adták hírül az erdőben.

– Meg kell bizonyosodnunk, tényleg úgy van-e – tanácsolta egy holló. Azzal leszállt a földre, és óvatosan lépegetett a mozdulatlan farkas felé.

– Rég megmeredt, nincs miért tartanunk tőle – röppent vissza az ágra.

Mókusok, csíkos vadmalacok gyűltek a fa köré, de a félelmetes fogú ellenséghez egyik sem mert közel menni.

– Mitől féltek? – bátorkodott egy tapsifüles. – Gyertek utánam!

Azzal elindult, és a többiek követték. Ám a farkas közelében lelassult a nyúl. Jobban szerte volna, ha nem ő van legelől. Megállt, és mindannyian megálltak mögötte.

– Megmondta a holló, hogy rég kimúlt – bátortította magát, és remegve, de hősiesen bele-rúgott a farkas orrába. A következő pillanatban már a farkas fogai között vergődött. A többiek inuk szakadtából rohantak, ki merre látott. Senkit sem érdekelt már a nyúl bátorsága, mindannyian annak örültek, hogy óvatosságuknak köszönhetően megmenekültek.

Az erdő lakói a nyulak bátorságát azóta sem tartják sokra.

SZUCHER ÁGNES rajzai

VILLÁMŰZÉS

Mi volt ez? – kiáltott Eugénia.
– Villámlott – suttogta Marion, és szaladt a pincébe. Eugénia tudta, miért. A családban mindenki tudta.

Marion titokban egy olyan műszeren dolgozott, amelyik befogja és felhasználja a villámlást.

Vajon meddig tart még a vihar, töprengett Eugénia. Leengedte a redőnyöket, és a lehető leglármásabb zenét tette fel. A hangerőt felhúzta. Így is hallatszott a dörgés, úgyhogy elővette a legprofibb füldugókat is. Még mindig hallotta a mennydörgést, és félt. Átment a nappaliba. A kanapén apa ült, ölében laptop. Dolgozott, pedig rég elmúlt hat óra. A redőnyök itt is lehúzva. Apa levette a fülhallgatóját.

– Mi a gond? A vihar?

– Igen – mondta Eugénia. – Nem lehet nem hallani.

– És nem félni – mondta apa. – Semmi baj, megbeszéljük.

Eugénia máris úgy hallotta, nem dörög anynyira. Aztán apa beszélt a közelgő húsvétról és a barkáról. De Eugéniát ez nem nyugtatta meg.

– Amikor gyerek voltam – mondta apa –, úgy tudtam, azért mondják az emberek a villámot ménkőnek, mert amikor dörög, lehull az égből egy égő kő...

Marion rontott be a nappaliba:

– Nem működik! – üvöltötte.

Anya is bejött.

– Menjünk le a pincébe, nézzük meg azt a masinát – mondta.

– Nem jöhetsz – sírt Marion –, az az én titkos munkám.

Mégis elindultak. Közben elcsendesedett a vihar. Eugénia visszament a szobájába, félredobta a füldugókat, és elaludt. Kisvártatva fény villant az ablaknál.

– Szia, Eugénia! – mondta egy arc a fényből.

– A ház jó szelleme vagyok. Ebbe a házba sokszor belecsapott a villám. Ám megvan a módja annak, hogy ez többé ne forduljon elő.

– Hogyan? – hunyorgott Eugénia.

– Egyszerű. Fogsz egy barkát, és bedobod a kandallóba a nappaliban, hogy elégjen. Amint a parázs elhamvad, többé nem éri villámcsapás a házat.

ÉPÍTETT ÖRÖKSÉGÜNK A NAGYKÁROLYI KÁROLYI CSALÁD KASTÉLYAI

A Károlyiak családfája a honfoglaló magyaroktól indul. 1346-ban szombatonként vásárt tarthattak, és a XV. században már az övék volt Nagykároly városa és Kaplony, ahova temetkeztek. 1592-ben Károlyi Mihály a törökellenes harcok idején itt egy régi kőházat alakított át várrá, amelyet Mátyás király engedelmével épített száz évvel azelőtt Lancz László. 1708-ban Rákóczi Ferenc három hétig vendégeskedett a Károlyiak várában, azóta emlegetik a Rákóczi-szobát, -pincét és a Rákóczi fáját. Más ünnepen, húsvéti körmenetkor a vár faláról ágyú dörrent és trombitaszó harsant. Károlyi Sándor generális, főispán 1712-ben grófi rangot nyert a családnak. Fia, Ferenc nyomdát és gyógyszerterát alapított, unokája, Antal templomot építtetett.

Később a várat lebontották, helyére 1793–94-ben egyemeletes, belső udvaros kastélyt emeltek. Ezután kis ideig lakott a városban a Károlyi család, mert bécsi és pesti palotáikban időztek. Károlyba ünnepekre, vadászni, nyaralni jártak.

Száz évvel később, 1894-ben ismét átépítés történt. Kúpos tornyok, lapos, lőréses bástyák tették festőibbé a négyzet alaprajzú kastélyt. Lovagvárhoz hasonlított, vizesárokka is körbevették. Bent a korszak legtágasabb terét, az átriumot a régi vár belső udvarából alakították ki. Akkor volt, hogy egy négyes lófogat meg tudott volna fordulni benne. Egyik oldalán három nagy csúcsíves ablak világította meg, két olasz márványkandalló, tulipános famennyezet, forró levegővel fűtött mozaikpadló tette egyedivé. Díszes lépcső vezetett az egymásba nyíló, festményekkel díszített lakosztályokba.

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

